

ESPEDRÍS LLARG

REVISTA MUNICIPAL D'INFORMACIÓ I CULTURA DE BEGUR-ESCLANYÀ

N. 78 DESEMBRE 06

I Concurs de Fotografia de Begur,
un homenatge a Josep Carreras

Revista Municipal
d'Informació i Cultura de
Begur-Esclanyà

N. 78 desembre 2006

Edició:

Ajuntament de Begur

Redacció:
Àrea de Cultura
Bonaventura Carreras, 11
17255 Begur
Telèfon 972 62 43 05
e-mail: espedris@begur.org

Col·labora:

Diputació de Girona

Disseny Gràfic: AUCA
Disseny i Comunicació

Impressió: Gràfiques Palahí

Dipòsit legal: Gi - 802 - 1987

Foto coberta: Anna Cerrato

Els conceptes i les opinions sostinguts en els articles signats que apareixen a *Es Pedris Llarg* no representen necessàriament l'opinió d'aquesta revista. Recordem que les pàgines d'*Es Pedris Llarg* són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre la seva opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció, fent-hi constar les seves dades personals i el seu telèfon, sense que això comporti cap compromís de publicació dels articles que no s'hagin sol·licitat expressament.

A fi de complir amb l'art. 25.1.m, de la Llei BRL, les vostres dades han estat extretes de l'arxiu de l'Ajuntament de Begur. Per deixar de rebre informació, només cal que ho digueu a la secció de Registre d'entrada i informació de l'Ajuntament o envieu un e-mail a la nostra bústia: espedris@begur.org

Una legislatura que està arribant al seu final

Estem arribant al final d'un altre any i també al final de l'actual legislatura municipal. L'any que ve tindrem de nou unes eleccions municipals en les quals els vilatans i vilatanes de Begur i Esclanyà tindrem el deure de triar el govern municipal per als propers quatre anys. Mentrestant, acabem l'any, sortim d'unes eleccions al Parlament de Catalunya que ens han portat a la reedició del mateix govern que ha governat els darrers tres anys. Tot i que no és el govern que a mi m'hagués agradat, cal esperar i desitjar que aquesta nova entesa treballi amb el rigor i la seriositat que s'ha d'exigir a unes persones que tenen la responsabilitat de prendre decisions molt importants per a Catalunya.

Pel que fa a l'actual govern local, estem arribant a aquest final d'any intentant acabar d'executar les obres que ja estan en marxa o a punt de començar. La remodelació de l'entrada de Sa Tuna i l'aparcament, les obres del Ministeri de Medi Ambient a Sa Riera, juntament amb la reordenació de l'entrada de la cala, les obres a Sa Roda, al costat del pavelló i l'escola, l'ampliació del cementiri, les obres al nucli antic d'Esclanyà, el nou parc al costat del centre polivalent a Esclanyà, la reforma del Camí del Mar i la finalització de les obres d'urbanització del sector sud de Residencial Begur, són les que esperem que siguin realitat abans de l'estiu que ve. Aquest és el nostre objectiu, així com el desig que els serveis que dona l'Ajuntament funcionin el millor possible. No podem oblidar que juntament amb els grans projectes hi ha la feina del dia a dia.

Aquest és l'últim Nadal que em dirigeixo a tots vosaltres com a alcalde de la vila. Tots sabeu que fa temps vaig prendre la decisió de no tornar-me a presentar. Aquest càrrec que amb tanta il·lusió he ocupat al llarg quasi bé de dotze anys, també, com tot, canja. Estic molt orgullós i agraït d'haver tingut l'oportunitat de treballar per al meu poble

Foto: Carreras

des d'un càrrec tan important com és l'alcaldia. Això ha estat possible gràcies al gran suport popular que el poble de Begur i Esclanyà m'ha dispensat al llarg d'aquests anys i òbviament gràcies al suport de la resta de regidors i regidores que m'han acompanyat en aquesta tasca.

Temps tindrè, abans de deixar aquest càrrec, per donar-vos les gràcies a tots, però crec que aquestes festes són un bon moment per expressar el meu agraïment pel suport i la col·laboració que m'heu demostrat.

Aquest suport m'ha animat a treballar tant com he pogut per al poble i els vilatans, amb una visió crec que clara del que és aquest bonic municipi de la Costa Brava. Segur que no totes les decisions han estat encertades, ni totes a gust de tothom, però he de dir que tinc la immensa satisfacció de veure que el meu poble s'acosta molt al que jo sempre he desitjat. Gràcies un cop més per fer-me costat.

A tots i a totes, tant si viviu a Begur, Esclanyà, en alguna platja o urbanització, als que hi sou tot l'any o temporalment, a tots, que passeu unes entranyables Festes Nadalenes amb els vostres familiars, amics, veïns, ... i que la salut, la prosperitat i l'encert us acompanyi al llarg del 2007.

Carles Arnau i Ferrer
Alcalde

Extracte d'acords

Junta de Govern 19-09-06

• Després de la convocatòria prèvia de concurs públic i valoració de les tres ofertes presentades, s'adjudica la gestió i explotació del Bar Centre Polivalent d'Esclanyà a la Sra. Laura Portillo Collado.

Junta de Govern 26-09-06

• Es contracta l'empresa Germans Cañet Xirgu, SL per a l'obertura d'una pista forestal a la part alta de la urbanització Port des Pi (carrer-camí Cova de l'Infern) per un import d'11.275 euros.

Ple 26-09-06

• Es fixen com a Festes Locals per a l'any 2007 el dia de Sant Pere (29 de juny) i el dia de Pasqua Florida (28 de maig).

Junta de Govern 24-10-06

• Es contracta l'empresa Aeris Navigo per a la instal·lació i posada en marxa d'una xarxa d'internet sense fils a Esclanyà segons pressupost de 9.860 euros.

• Vist l'ajut concedit per l'Agència de Residus de Catalunya per a l'adquisició d'una compactadora per a la deixalleria municipal, s'adjudica a l'empresa Faes Poal Group l'esmentat subministrament per l'import de 17.400 euros.

Junta de Govern 14-11-06

• Es contracta l'empresa Micro Ocasión per a la compra de 12 ordinadors per a les escoles de Begur i Esclanyà d'acord amb un pressupost de 2.574 euros

Joan Català Pagès

Portaveu de l'equip de Govern

PRESSUPOST GENERAL PER A L'ANY 2007

Despeses

CAP. DESCRIPCIÓ	EUROS
1 Despeses de personal	2.407.500,00
2 Despeses en béns corrents i serveis	3.459.900,00

3 Despeses financeres	67.000,00
4 Transferències corrents	232.440,00
6 Inversions reals	2.311.718,77
7 Transferències de capital	0,00
8 Actius financers	0,00
9 Passius financers	232.000,00
TOTAL	8.710.558,77

Ingressos

CAP. DESCRIPCIÓ	EUROS
1 Impostos directes	3.425.000,00
2 Impostos indirectes	320.000,00
3 Taxes i altres ingressos	3.135.558,77
4 Transferències corrents	930.000,00
5 Ingressos patrimonials	35.000,00
6 Alienació d'inversions reals	415.000,00
7 Transferències de capital	0,00
8 Actius financers	0,00
9 Passius financers	450.000,00
TOTAL	8.710.558,77

Inversions 2007

Mil·lores de entrada Sa Riera	550.000,00
Convenis Urb. POUM 2003-2007	400.000,00
Mil·lores Urb. Residencial Begur	300.000,00
Reforma C. Camí del Mar	260.000,00
Altres Inversions Infraestructures	221.718,77
Ascensor Escoles Velles	90.000,00
Deixalleria Municipal	75.000,00
Mil·lores xarxes pluvials	60.000,00
Mil·lores en Urbanitzacions	50.000,00
Mil·lores senyalització vertical	45.000,00
Mil·lores aparcament Sa Riera	40.000,00
Parc Urbà d'Esclanyà	40.000,00
Actuació parc l'Arbreda	30.000,00
Equipament informàtic	25.000,00
Aparcament Sa Fontansa	25.000,00
Inversions Turisme	25.000,00
Magatzem Parc de l'Arbreda	20.000,00
Obertura i recuperació de camins forestals	20.000,00
Adq. Compactadora de cartró deixalleria	20.000,00
Climatització Biblioteca Municipal	15.000,00
TOTAL	2.311.718,77

ATENCIÓ AL PÚBLIC DE L'ALCALDIA I REGIDORIES

Alcaldia: **Carles Arnau**
Governació / Obres i Serveis / Turisme
Matins: De dilluns a divendres de 9 a 2

1r tinent d'alcalde: **Joan Català**
Urbanisme / Medi Ambient / Consell Municipal d'Esclanyà
Matins: De dilluns a divendres de 10 a 2
Tarda: Dimecres, de 6 a 8 (Esclanyà)

2n tinent d'alcalde: **Francisco Vadillo**

Seguretat ciutadana / Esports / Gent Gran
Tarda: Dimarts de 6 a 8

3r tinent d'alcalde: **Rosa Pérez**
Ensenyament / Serveis Socials / Comerç / Sanitat
Tarda: Dimarts de 6 a 8

Regidoria d'Hisenda / Cultura / Noves tecnologies / Ràdio i Cinema:
Joan Loureiro
Tarda: Dimarts de 6 a 8 (Escoles Velles)

Regidoria de Platges i Serveis de neteja: **Joan Garcia**
Matins: Dilluns i dijous de 12 a 1

Regidoria d'Activitats Casino / Activitats Esclanyà **Maria Dolors Torrent**
Tarda: Dimarts de 7 a 8 (Begur)
Tarda: Dijous de 4 a 6 (Esclanyà)

Regidoria de Joventut / Festes
Sergio R. Leyes
Tarda: Dimarts de 6 a 8

Grup Municipal Socialista
Tarda: Dimarts de 6 a 8

Nota: Es recomana concertar l'hora de visita amb antelació.

SEGURETAT

POLICIA LOCAL
972 62 42 00 - 972 62 34 78

MOSSOS D'ESQUADRA 088

INFORMACIÓ GENERAL
012 (Àmbit tot Catalunya)

Registre Civil

Naixements en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2006 i el 30-09-2006

Data	Nounat/ada	Fill/a de:
15-07-2006	Àlex Pedrique Ramírez	Rafael Pedrique Jiménez
03-08-2006	Paula Gracia Caballero	Juan Manuel García Moreno
13-08-2006	Claudia Recio Calderón	Sergio Recio Lineros
		Susana Ramírez Barba
		María del Carmen Caballero Martínez
		Mònica Calderón Batllósera

Defuncions i enterraments en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2006 i el 30-09-2006

Nom	Data	Municipi de l'òbit
Juana Pagès Roda	04-07-2006	BEGUR
Victoria Salgas Ferrer	04-07-2006	PALAMÓS
Ana Eladia Gómez Muñoz	18-07-2006	PALAMÓS
Roswell Grant Barratt	19-07-2006	BEGUR
Carmen Mont Dalmau	18-08-2006	BEGUR
Luisa Plaja Hostench	03-09-2006	BEGUR
Martí Geronès Marquès	08-09-2006	GIRONA
Juan A. Molina Calabria	28-09-2006	PALAMÓS

Casaments celebrats en el municipi de Begur durant el període comprès entre l'1-07-2006 i el 30-09-2006

Consorts	Consorts	Data
Edgar Balaguer Navajas	María Blanco Campanero	08-07-2006
Ramon Borrell Bayona	Eva Ribes Vilanova	29-07-2006
Antonio Gallego Durán	Lurdes López Lermo	29-07-2006
David Castell Gómez	Alicia Castelló García	01-09-2006
Olivier P. Paris Talianozzi	Natalie N. Trombert Mania	09-09-2006
Joan Albert Camp Duran	Mariona Rodríguez Font	09-09-2006
Carlos Salicio Romani	Anabel Castan Sanagustín	16-09-2006

Eleccions al Parlament de Catalunya resultats a Begur i Esclanyà

Cens: 2.683 **Vots:** 1.565 (58,33%)

CiU:	589 (37,64%)
PSC:	381 (24,35%)
ERC:	243 (15,53%)
PP:	126 (8,05%)
ICV-EUiA:	123 (7,86%)
Altres:	73 (4,06%)

Demanem als col·laboradors de
ES PEDRÍS LLARG
que ens facin arribar els seus articles
a la següent adreça electrònica:

espedris@begur.org

o bé per correu postal a l'adreça següent:

ES PEDRÍS LLARG
Plaça de l'Església, 1 17255 Begur

També poden deixar-los directament a la bústia
de l'Ajuntament, adreçant-los a **ES PEDRÍS LLARG**

HORARI DEIXALLERIA MUNICIPAL

De l'1 d'octubre al 31 de març
de dilluns a divendres de 8h A 14h
divendres tarda de 15h A 17.30h
dissabte dematí de 8h A 13h

A partir del mes de gener tindrem un servei
nou de compactadora de cartró a la deixalleria
del poble

La regidoria de medi ambient us desitja un
feliç final d'any i un millor any nou

Joan Garcia Pérez
Regidor de Medi Ambient

Adjuntem un díptic informatiu sobre el Compostatge
Casolà.

L'Ajuntament de Begur us convida a una reunió
informativa que tindrà lloc el proper 15 de gener
a les 8 del vespre a la Sala de Plens.

Des del Consistori ens comprometem a incloure
una bonificació a la taxa d'escombraries per a tots
aquells que col·laborin en el Compostatge casolà.

Palafrugell, Pals i Begur, municipis pioners de la xarxa espanyola del moviment *Città Slow*

El moviment *Città Slow* va néixer a Itàlia l'any 1999 com a ampliació de la filosofia "slow food" (bon menjar) i aproximació al concepte del bon viure i la seva pràctica en la vida quotidiana per a pobles i petites ciutats.

Avui dia *Città Slow* està compost per una xarxa de més de 100 municipis de tot el món i basats en uns estatuts que defensen la tranquil·litat i la sostenibilitat com a referent de la convivència i de la projecció de futur. Es tracta de planificar el desenvolupament segons la capacitat de conèixer i reconèixer una pròpia característica, de retrobar una pròpia identitat visible des de l'exterior i viscuda profundament a l'interior.

Així doncs, es planteja afrontar el fenomen de la globalització incidint en el seu vessant positiu, el principi de gran oportunitat d'intercanvi i de difusió, però fugint dels aspectes de promoció de la uniformitat i pèrdua de les característiques peculiars i realitats singulars que inevitablement ens portarien a la no pertinença enlloc i a la generació de la mediocritat.

Città Slow representa i proposa una demanda diferent de solucions que van en la direcció de la investigació i la difusió de l'excel·lència, no com a fenomen d'elit sinó com a fet cultural i per tant universal.

Els pobles i petites ciutats *Città Slow* es comprometen a una sèrie de requisits, entre els quals destaquen els següents:

- L'aplicació d'una política mediambiental basada a promoure tècniques de recuperació i reciclatge.
- La política urbanística ha de servir per millorar el territori, no per ocupar-lo.
- La utilització d'avenços tecnològics per a la millora de la qualitat del medi ambient i del teixit urbà.
- La promoció de la producció i ús de productes alimentaris obtinguts amb tècniques naturals i

compatibles amb el medi ambient, exclouent els productes transgènics i implantant, si cal, serveis propis de defensa i desenvolupament a les produccions autòctones.

- La potenciació de les produccions autòctones vinculades al territori; es mantenen les tradicions més ancestrals i es promou la relació entre els consumidors i els productors de qualitat.

- Potenciació de l'hospitalitat i convivència entre els habitants i turistes.

Del 28 al 30 de setembre els municipis de Begur, Pals i Palafrugell van rebre la visita de la delegació italiana del comitè internacional *Città Slow* amb l'objectiu de conèixer sobre el terreny la realitat d'aquestes tres poblacions que conjuntament hem demanat la incorporació al moviment esmentat.

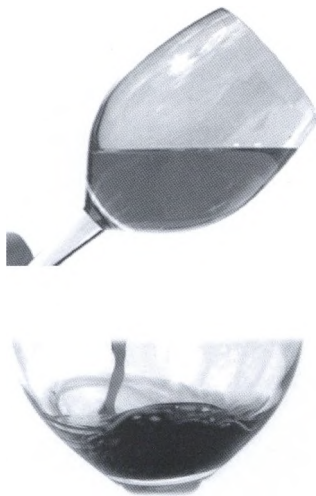
El passat 19 d'octubre a la població de Bigastro (Alacant), i conjuntament amb cinc municipis més de l'Estat Espanyol, es va signar el protocol d'intencions que oficialitza la sol·licitud formal d'adhesió al moviment *Città Slow* (pobles i petites ciutat per al bon viure).

Joan Català Pagès
1r tinent d'alcalde

*Jornada de Treball a l'Ajuntament de Begur. La delegació italiana estava encapçalada per la responsable del comitè internacional *Città Slow*, Maria Grazia Lanzoni, juntament amb Adolfo Lazzaroni i Tino Donati.*

Foto: Àlex Cebollero

*L'Oficina de Turisme de Begur ha participat també en una Fira promocional celebrada a la localitat italiana d'Abbia Tegrasso que s'emmarca dins la filosofia de *Città Slow*.*

Curs de tast de vins, 2n nivell

Després de l'èxit de l'any passat, l'Àrea de Cultura va decidir organitzar un segon nivell del curs de tast de vins.

El present curs ha comptat encara amb una major participació, una vintena d'inscrits, i s'ha fet de forma intensiva els dies 20 i 27 de novembre. Els alumnes, guiats pel sommelier Diego A. González, van poder familiaritzar-se amb les diferents varietats de raïm a través de vins de gran qualitat. Tot submergint-se en les aromes i els gustos del vi, van fer un recorregut per les diferents denominacions d'origen de l'Estat Espanyol.

Castanyada a Esclanyà

Castanyada popular a Begur

Coincidint amb la diada de Tots Sants, i amb unes temperatures gairebé estiuenques, es va celebrar la tradicional castanyada a la plaça Esteva i Cruañas.

Prèviament, els assistents havien pogut gaudir d'una audició de sardanes a la plaça de la Vila a càrrec de la Cobla Baix Empordà.

Els actes van comptar amb la col·laboració de l'AMPA de l'escola Doctor Arruga de Begur.

La Comissió de Festes d'Esclanyà va realitzar una divertida excursió a Port Aventura

Actualitat i cultura a Ràdio Begur

L'Àrea de Cultura i Joventut col·labora amb Ràdio Begur per tal d'oferir als oients un programa cultural, els dijous de 10 a 1 del dematí, que els informi de les activitats que es duen a terme al poble i també que els entretingui amb entrevistes i concursos. Un programa amb Pere Molina a la realització, Miquel Martín com a presentador i amb guió de Rosa Vilà, Pere Molina i Miquel Martín.

Foto: Pere Carreras Luque

Si sintonitzeu el 97.7 podreu escoltar les xerrades amb en Xico Florian, que ens explica dites, anècdotes i històries de pescadors. També comptem amb la participació dels nens i nenes del CEIP Doctor Arruga, que ens presenten el seu programa *L'Arca*, en el qual ens ofereixen notícies, receptes de cuina o entrevistes. Els interessats en informàtica poden gaudir dels coneixements de Víctor Iruela, un expert en ordinadors que us respondrà els dubtes que tingueu i, només per trucar, entrareu en un sorteig de material informàtic.

Aquesta temporada, continuem amb el programa *Parlem de llibres*, recomanant-vos lectures, posant-vos al corrent de les novetats de la biblioteca i sorteiant un llibre entre les persones que truquin i responguin les nostres preguntes.

Ràdio Begur també es va fer ressò de la campanya electoral per a les eleccions al Parlament de Catalunya. Tot i ser una ràdio modesta, la nostra emissora va fer un gran esforç per entrevistar els candidats de les cinc formacions polítiques que tenien representació parlamentària.

Així doncs, vam comptar amb la presència del senyor Xavier Dilmé, de CiU; el senyor José Antonio Donaire, del PSC; el senyor Pere Vigo, d'ERC; la senyora Concepció Veray del PP; i la senyora Núria Rivas, de ICV.

Us recordem que Ràdio Begur és una emissora municipal oberta a tothom. Per a qualsevol suggeriment ens podeu enviar una correu electrònic a: radio@begur.org

Aprofitem l'avinentsa per presentar-vos el nou logo de Ràdio Begur i per desitjar-vos unes bones festes tot escoltant la sintonia del mar.

Fem memòria

Amb aquest apartat de *Es Pedrís Llarg* volem divulgar tota una sèrie de coneixements i dites populars, així com anècdotes i experiències viscudes pels begurencs.

Aquest és un espai obert a tothom qui ens vulgui aportar informació, perquè pensem que així podem preservar la parla i la cultura popular de Begur, un poble que no pot ni ha de perdre la seva identitat.

Dites marineres explicades per en Xico Florian

- Dona i saupa, tot l'any es palpa.
Saupa i dona, tot l'any és bona.
- Garbí, peix al salí.
Quan bufava garbí era bon moment per agafar peix i després poder-lo salar.
- Guergal, peix a la sal.
Quan hi havia guergal no es podia sortir a pescar, perquè era mal temps i s'havia de menjar el peix que es tenia salat.
- Migjorn, peix a es Cap d'es Forn.
Aquest era un bon vent per agafar peix en aquest indret, situat a Sa Riera i Aiguafreda.

Muntem una obra de teatre pels volts de la festa major de Sant Pere

Et veus amb cor de sortir a l'escenari?

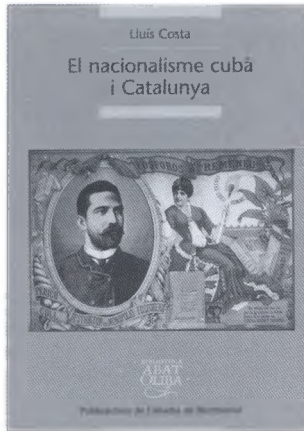
Si vols fer caliu de poble i riure tots junts, no dubtis a apuntar-t'hi

Truca'ns al 972 62 43 05 (Rosa Vilà, de 5 a 8 de la tarda)

Els horaris i dies d'assaig es decidiran entre tots en una reunió

Ah! I també necessitem gent que ens ajudi a fer l'escenografia, el vestuari, la publicitat, etc. Tots hi podeu col·laborar.

El nacionalisme cubà i Catalunya presentat a Girona i a Barcelona

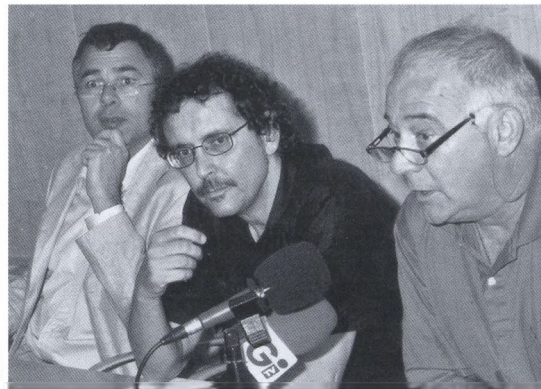
Amb l'objectiu de donar difusió arreu de Catalunya del projecte cultural que es desenvolupa a Begur des de fa anys, al voltant del tema de les relacions històriques entre Cuba i Catalunya, i on el protagonisme de Begur és molt remarcable, es presentà, amb notable èxit, a Girona i a Barcelona el llibre *El nacionalisme cubà i Catalunya*, obra de l'arxiver municipal de Begur Lluís Costa.

La Fundació Valvi va acollir la presentació de Girona, on el professor de la Universitat de Girona, Josep M. Nadal, va explicar amb molt de detall bona part dels continguts del llibre, i va destacar l'aportació del treball i, també, l'amenitat de la seva lectura.

La sala d'actes de la Fundació Valvi s'omplí de gom a gom

Carles Arnau, Lluís Costa i Josep M. Nadal presentant el llibre

La presentació va comptar, també, amb la presència genuïnament cubana.

Els nombrosos assistents degustant gastronomia cubana.

Uns dies més tard, la presentació tenia lloc al Museu d'Història de Catalunya de Barcelona. En un Auditori ple de gom a gom, el director del Museu, Jaume Sobrequés, va recordar l'origen de les recerques de temàtica cubana i les seves relacions històriques amb el municipi de Begur, encetades per Lluís Costa fa anys. Enric Ucelay Da Cal va posar l'accent en la notorietat del plantejament de la recerca de Costa, en el sentit de fer una proposta interpretativa a partir del nacionalisme cubà i la seves repercussions a Catalunya i en els mateixos catalans residents a l'illa al llarg del segle XIX.

CULTURA

L'autor, Lluís Costa va explicar, molt breument, com ja havia fet també a Girona, algunes idees expressades en el llibre. Així, va remarcar que els objectius dels intel·lectuals cubans se cenyien en la promoció de la cultura i la literatura nacional, però aquesta voluntat de transformació dels esquemes culturals qüestionà, amb diligència, el poder colonial i, per tant, es convertia en un instrument de reivindicació, com a mínim i d'entrada, d'autonomia política. Les vies de transmissió de la idea patriòtica, sustentada en la creació d'una societat de rel cubana, formulada pels intel·lectuals, va anar prenent una consideració d'una potència tal, que sorprenia a les mateixes autoritats colonials. Els diaris, les revistes, el mestre d'escola, les famílies a casa seva, les converses de cafè; tot plegat esdevenien mecanismes de transmissió de la idea de cubanitat, que tenia com a principi bàsic el rebuig del poder colonial.

Lluís Costa va definir l'illa de Cuba com un poble esponja, que té com a senyal d'identitat, precisament, la complexa amalgama que ha configurat –i segueix configurant– la seva identitat cultural. Potser per això Cuba sigui el bressol dels còctels com el daiquiri, el cubalibre o el mojito, autèntics símbols universals de la bona barreja. En definitiva, el llibre pretén resseguir amb certa atenció el moviment nacionalista cubà al llarg del segle XIX. Evidentment, una centúria són molts anys i les propostes i plantejaments nacionals evolucionen i canvien. De les propostes més culturals i literàries es passarà, amb el transcurs dels anys, a opcions més radicals, i la revolució i la guerra serà la via radical cap a la independència. Amb tot, caldria que quedés clar que el nacionalisme cubà no anava contra els espanyols, sinó que anava contra el govern espanyol.

Tant en l'acte de Girona com en el de Barcelona, també hi van intervenir Baltasar Parera, president de la Fundació Catalana Begur-Cuba, qui explicà els objectius de la Fundació, alhora que va convidar a les persones interessades a formar-ne part, i l'alcalde de Begur Carles Arnau, qui es va mostrar molt satisfet per la projecció que representava per Begur el projecte cultural al voltant del tema de les relacions amb Cuba.

Carles Arnau i Joan Català reben els assistents a l'acte

Públic a l'Auditori del Museu d'Història de Catalunya

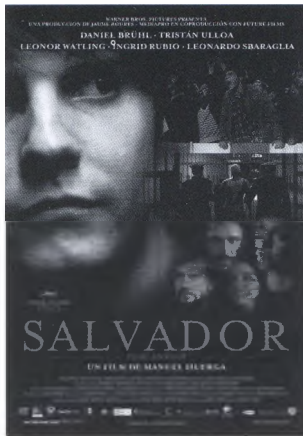
Un moment de la presentació del llibre, amb l'autor Lluís Costa; els catedràtics, Enric Ucelay Da Cal i Jaume Sobrequès; el president de la Fundació Catalana Begur-Cuba, Baltasar Parera i l'alcalde de Begur, Carles Arnau

Lluís Costa i Enric Ucelay Da Cal

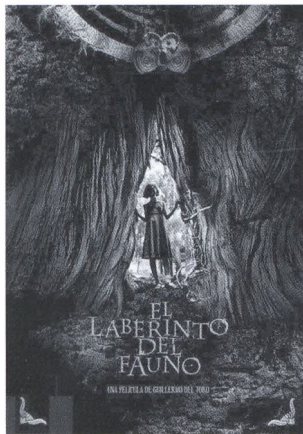
Signatura de llibres

Nova temporada del NAC

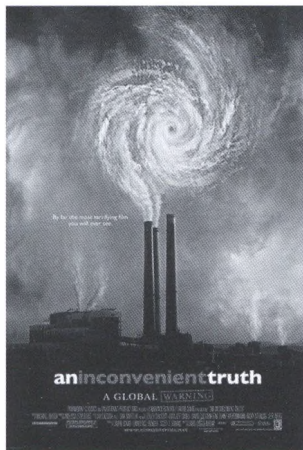
Un any més la Nit dels Amants del Cinema (NAC) ha obert les seves portes a tots els seguidors del setè art.

El primer divendres de cada mes el NAC ens ofereix una xerrada, una pel·lícula i un col·loqui que ens conviden a reflexionar i dialogar. Seguint la línia encetada ara fa tres temporades, el NAC pretén lligar el cinema de qualitat amb temes engrescadors i polèmics que provoquin l'interès del públic. A més a més, al final de cada sessió podreu gaudir d'una copa de cava i unes delicioses coques casolanes.

Salvador, una pel·lícula que narra la captura i posterior execució de l'anarquista català Salvador Puig Antich, va inaugurar la temporada el passat 3 de novembre. En aquesta ocasió vam comptar amb la presència de Xavier Gispert, Panxo, professor de llenguatge audiovisual a la Universitat Autònoma de Barcelona i antic militant del PSUC, que ens va il·lustrar sobre la convulsa situació política i social que vivia el país durant els últims anys de la dictadura franquista.

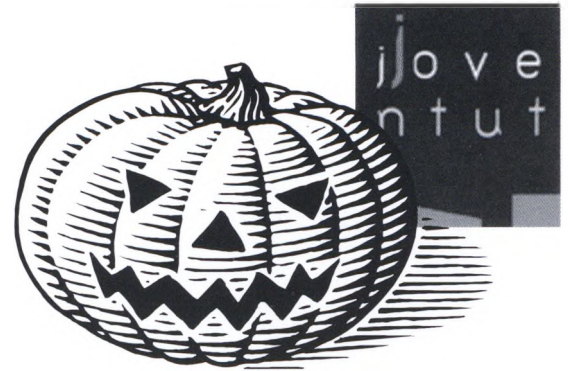
En la sessió del desembre vam projectar la pel·lícula *El Laberinto del Fauno*. Per al gener tenim programat el documental *Una Verdad Incómoda*, que ens adverteix sobre els perills de l'escalfament global.

Així doncs, si us agrada el bon cinema i escoltar xerrades interessants, teniu una cita amb el NAC el primer divendres de cada mes. Un altra de les pel·lícules que tenim en perspectiva per a aquesta temporada és *Los fantasmas de Goya*.

Com a regidor de Cultura vull aprofitar aquest article per agrair l'esforç que fan Rosa Vilà, Isabel Bohé, Ernest Sais i Miquel Martín perquè aquesta i altres iniciatives tirin endavant.

Joan Loureiro
Regidor de Cultura

Festa de Halloween

El passat 31 d'octubre el jovent de Begur va poder gaudir d'una nit de màgia, terror i gresca al Local Jove del Parc de l'Arbreda.

Moltíssims joves disfressats van aplegar-se al Local Jove des de les 8 del vespre per veure una pel·lícula de por. Tot seguit va haver-hi música i ball per a tothom. I al final de la nit, aprofitant el bon ambient i l'animació de tots, el jovent va llançar-se a cantar el karaoke.

Durant tota la vetllada va haver-hi aperitius, pizzes i entrepans per als assistents, que van poder gaudir de rebaixes si feien ús del carnet jove de Begur.

Un gran èxit, doncs, que ens encoratja a continuar treballant per als joves i oferir-los noves activitats.

Àrea de Joventut

Convocatòria Grup de Festes

Vols col·laborar amb els actes festius del poble?

Vols participar-hi?

Tens idees noves?

T'agradarien actes nous al llarg de l'any?

La Regidoria de Festes i el Grup de Festes us conviden a venir el proper **dimecres 17 de gener a les 21:00h** al casino cultural, parlarem sobre l'organització d'actes i podràs començar a formar part del Grup de Festes.

El passat 4 d'agost, Lola Ventós i Surribas feia 100 anys i l'Ajuntament de Begur li retia un homenatge, del qual ens fèiem ressò en l'anterior *Es Pedrís Llarg*.

Malauradament, la Lola ens va deixar aquest 13 de novembre i l'Ajuntament i el poble sencer s'afegeixen al dolor d'aquesta sensible pèrdua.

A continuació reproduïm un article del seu fill, Joan Pi i Ventós, escrit amb motiu del centenari de la seva mare.

La Lola Ventós

El propassat 4 d'agost d'enguany, la Lola Ventós i Surribas, la mare, va complir 100 anys. Han estat uns anys de plenitud, d'esforç i, sobretot, d'una enteresa i estima admirables.

La seva vida presenta els signes de la persona inconformista, treballadora i engrescada en tot allò que podria representar un acostament intens amb les persones del seu entorn.

Ella nasqué a la Selva de Mar. De molt petita, tenia dos anys, els seus pares i germans es traslladaren a Begur. La feina per portar el pa a la taula era molt escassa a La Selva. A Begur, esperaven de trobar-ne. No sé si en tingueren sempre, aquella família d'arrels selvatanes i ara begurenques de soca-rel.

Ella, la mare, als 10 anys va anar a "servir" a la Bisbal. La seva mare amb el fill petit a "coll criques" anava a peu des de Begur a la Bisbal per cobrar la mesada de la seva filla. Als seus 12 anys, ella, juntament amb una colla de gent de Begur (recorda la Tereseta Pinc i l'oncle Pere Barceló), anà a Forques (França) a la verema. Treballaven al so que marcava la "mossenya" (capatassa francesa de la colla). Dormien, els que podien, sobre un jaç de palla, a una pallissa, acompanyats de rates, cavalls... i ella, molta por. Volia tenir diners per comprar-se una conilla i vendre's els conills al mercat setmanal de la Bisbal... No li sortí bé, la seva pensada. Els diners varen servir pel dol del seu germà, mort "de les febres" al Marroc, on anà a fer el servei militar. No li tocava d'anar-hi. Ho féu en substitució d'un "excedent de cupo". Més petita, un dia digué a la seva mare:

–Mare, vull anar a costura.

–A costura només hi van els rics. Tu, a bressolar el teu germà Pepitu.

La mare mai no entrà en cap escola. Eren tan pobres a casa seva! Ella s'aprenqué tota sola les "quatre lletres" que necessitava per fer el nom i escriure el seu promès, en Joanet Bosc (el pare), que era a Maó fent el servei militar.

De jove, treball i treball. Fou una de les moltes noies de Begur que treballaven a Can Mario. Recorda aquesta etapa de joventut amb una alegria entusiasmadora. Els amics, la gent... tothom l'estimava. Era xerrameca, riallera i cantadora. Amiga de bromes i de fàcil somriure. Quantes vivències explica d'aquella feixuga i venturosa època.

Aquesta seva facècia de xerraire diligent li valgué alguna amonestació dels seus encarregats de la fàbrica de suro. Un li digué.

–Petita, et fotrè per "mont".

Un altre, de més humà, en Joan Font, li féu saber:

–Si fos el cap de govern, et donaria la Creu de Sant Fernando.

Penso que en Font volia dir que se l'autodonaria en haver de suportar les mil i una d'aquella noia, la Lola Ventós, tan enraonadora i ocurrent. Aquella noia era una gran treballadora, però amb un encís especial per a la comunicació (fora de temps?) a tothora.

L'any 1932 va contraure matrimoni amb el pare. La mare adoptà el paper de garant i diligent dona de casa. Treballava incansablement. Continué rient. En aquella encetada llar íntima, havien d'estalviar. Esperaven un fill, jo. El "tall" del seu menjar, del pare i de la mare, era sovint un anxova repartida entre dos.

En la seva maduresa, ella és conscient i responsable de la seva recent creada família. Han d'emigrar a Girona. A Begur no hi ha feina assegurada, ni esdevenidor per al seu fill, llavors un infant de 19 mesos. Esperaven fer-lo estudiar, quan fos gran. El pare havia anat a estudiar molt d'aprofitament. La mare no hi havia entrat mai, en un col·legi. Fer estudiar el seu fill tenia per a ells un sentit de vida fort i profund.

La Guerra Civil trastoca tots els plans de futur. El pare va a la guerra. Ell era, com la immensa majoria de begurencs, republicà. Era un "roig". La mare treballava de cuinera en un hospital per a nenes afectades de tisi medul·lar ("mal de pot") a Fornells, a Es Castellet (finca "incautada" pel govern republicà per asilar aquestes nenes d'una dependència total). Alguns begurencs d'abans anaven a Es Castellet amb la finalitat que la Lola els donés arròs amb llet. Es passava tanta gana!

Els resultats de la postguerra foren denigrants: judicis, empresonaments, fam... misèria. La nostra família havia anat de nou a Girona. La casa de la Lola de Begur, al número 72 del carrer del Carme, era el lloc on anaven tots els begurencs que tenien problemes. I eren molts els que en tenien. La mare acollia tothom. A casa sempre hi havia un plat a taula per a tothom de Begur. La limitació era que ens havíem de repartir el poc que teníem. Visitava presons i hospitals. Assistia a judicis sumaríssims. Era l'àngel de la misericòrdia per a tot el poble de Begur. Ho recordo amb detalls colpidors.

Lola Ventós el dia del seu homenatge

Foto: Maties Carreras

La mare no demanava mai res. Ella donava, i estava contenta de poder fer-ho. I així continuà sempre. Vull emmarcar la situació econòmica de casa en aquell temps: el pare era manobre i músic; la mare venia castanyes en una parada del carrer.

I ara, ja vella, la mare ha fet 100 anys, és bonic de veure com tota la gent de Begur la paren i li diuen:
-Lola, em coneixes?

La mare té cataractes. Amb prou feines s'hi veu. Ella pregunta, angoixada:
-Qui ets?

En reconèixer la persona, li surt de dins una rialla de satisfacció, que acompanya amb un petó de sentiment intens.

Aquest últim estiu de 2006, ha vingut a casa, a Sa Riera, a dinar. La Carme, en Pere i jo esperàvem i anhelàvem la seva arribada. Jo anava a buscar-la a Begur. Ella ja m'esperava. Li encantava anar amb el meu cotxe. Parlàvem i cantàvem. En arribar a Sa Riera, aparcàvem el cotxe i, a peu, cap a casa. Passàvem davant del Miramar. Ella, sense veure-hi, intuïa on es trobava. I una salutació íntima, afectiva i senzilla li sortida de dins del seu esperit comunicatiu:
-Adéu, Neus!

Quina fressa de sentiments despertava la seva salutació. I em deia:
-No tinc ningú "agraviat". Que n'és de bonic això!

La vida de la mare és extensa i, sobretot, intensa. Begur ho sap. A Girona "la Lola de Begur" era i és un estel d'encisadora llum d'amor. És veritat, mare, tothom t'estima.

Joan Pi i Ventós

Pastís de la Festa de la Gent
Gran a l'hotel Begur

En Josep i la Teresa tanquen la pastisseria Moka

El passat 1 d'octubre es va tancar la pastisseria-bomboneria Moka, una emblemàtica botiga de Begur que durant més de 40 anys ha estat regentada per en Josep Fontanillas i la seva dona Teresa.

La botiga es va obrir l'any 65 en el mateix local que pertanyia a en Lluís Mauri, conegut popularment com a Cal Divino, i que també era flequer.

En Josep Fontanillas va decidir batejar el seu establiment amb el nom de Moka, perquè un dia, quan tenia 13 anys, va anar a Barcelona i, tot passejant per la Rambla, va veure una pastisseria que es deia així.

En Josep va iniciar-se com a pastisser i flequer treballant en un forn del soterrani de La Palma. Als 14 anys va començar a fer de pastisser a Can Baserba de Palafrugell i després a la Vienesa a Sant Feliu de Guíxols, un cop complert el servei militar. En Xico del Farolillo l'ajudava al forn que hi havia on ara hi ha La Pizzeta.

L'especialitat de la pastisseria Moka han estat els begurencs: el de bescuit i praliné, el bescuit amb cabell d'àngel i el de pasta de full amb cabell d'àngel i pinyons. En Josep també preparava exquisits pastissos de casament per a les celebracions que es feien a l'Hotel Begur i per a les festes del Vells.

Als anys 80, la pastisseria Moka va obrir sucursals a Sa Punta i Sa Riera, que van durar uns deu anys. En aquell època havien arribat a ser 13 persones treballant a l'empresa.

En Josep Fontanillas creu que ser pastisser és un ofici complicat, que requereix molts coneixements i molta habilitat. Amb els pas dels anys, però, aquest ofici ha canviat molt, sobretot amb el sorgiment dels congelats preparats, perquè ara tot els productes són molt menys artesanals. Abans es feien els pastissos dia a dia, o per encàrrec a la setmana, com el pa. Els primers forns funcionaven amb llenya i posteriorment van arribar els forns elèctrics i de gas.

És llei de vida i tot s'acaba. Però trobarem a faltar els pastissos i les pastes de la botiga Moka, que queda en el record de tots els begurencs.

El Begurenc Kirian, tot un Campió

El begurenc Kirian Miravet ha estat campió, amb només 11 anys, del Campionat d'Enduro de Catalunya en la categoria d'alevins amb motos. En Kirian va començar ja de ben petit a fer sentir la seva passió per les dues rodes.

També ha estat guardonat en diverses competicions en la modalitat BTT de bicicleta: campió de Caixa de Girona, campió de la Copa Gironina i Campió provincial.

El passat 4 de novembre en Kirian va rebre un homenatge al Local Jove del Parc de l'Arbreda. L'alcalde de Begur, Carles Arnau, li va lliurar una placa commemorativa. L'acte va comptar també amb la presència del regidor d'Esports, Francisco Vadillo, i el representant de BTT a Begur, Víctor Iruela.

Fotos: Maties Carreras

Campionat d'Espanya de Catamarans a la Platja del Racó

La Platja del Racó va acollir, del 14 al 17 de setembre, el Campionat d'Espanya de Catamarans. El Campionat va ser coorganitzat pel Club la Surfera Gironina i va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament de Begur.

Quatre de les embarcacions participants pertanyien al Club la Surfera Girona i el millor classificat fou Marc Verdager, desè en la categoria Interserie.

Durant el lliurament de premis, es va atorgar una placa a l'Ajuntament de Begur en agraïment pel seu suport i col·laboració.

A continuació us oferim els primers classificats de cada categoria.

Classe A:

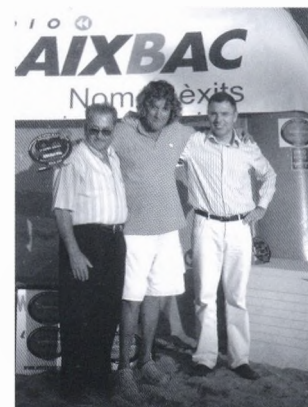
1. Manuel Calavia
2. José Antonio López
3. Gustavo Doreste

Interserie:

1. Toni Rivas i Fabián Escudé
2. Fernando Echavarrí i Antón Paz
3. Oriol Bou i Eduardo Olmos

Hobie 16:

1. Fede Nolla i Rocío Piris
2. Miguel Noriega i M. José Gutiérrez
3. Juan Antonio Llabres i Ana Tomás

Joan Garcia, Joan Torrellas i Carles Arnau durant el lliurament de premis a la Platja del Racó

Presentació dels equips de Bàsquet i Futbol

El diumenge 5 de novembre, al Pavelló Municipal de Begur, la Fundació Esportiva Begur va fer la presentació dels seus equips de les seccions de bàsquet i futbol.

En total es presentaren 14 equips (5 de bàsquet i 9 de futbol) i uns 230 nens i nenes, que juntament amb els seus monitors i monitores formen part de les dues principals seccions de la Fundació.

La celebració fou molt animada i va ser molta la gent, familiars, amics i coneguts que varen gaudir de la jornada.

Fotos: Carreras

ESPORTS

2n Mercat d'intercanvi de la Fundació Esportiva Begur

El passat diumenge 12 de novembre vàrem celebrar al Camp de Futbol de Begur el segon mercat d'intercanvi de roba i sabates de la F.E.Begur.

A la secció de futbol de la Fundació Esportiva Begur hi tenim actualment uns 160 nens i nenes que formen part dels nostres 9 equips, que van des de la categoria d'escoleta (nascuts l'any 2001 i 2002) fins a la categoria Cadet (nascuts l'any 1991-1992), tots ells equipats amb roba del club: suaderes, polos, anoracs, xandalls, bosses d'esport...).

Aquesta iniciativa pretén aprofitar totes aquelles peces de roba del club (també sabates de futbol) que fan servir els nostres esportistes i que van quedant petites pel creixement dels nens, mitjançant l'intercanvi amb altres famílies per tal de poder-les reaprofitar. Molta roba queda petita de seguida i n'hem de comprar de nova: d'aquesta manera aprofitem l'intercanvi per renovar el vestuari sense que ens costi diners.

L'experiència, que és el segon any que es realitza, fou realment un èxit i tinguérem la col·laboració de moltes famílies. Molts varen trobar allò que buscaven i van aconseguir així un important estalvi tant per a ells com per a la Fundació. (Aquesta vegada també permetíem comprar a un preu simbòlic a tothom que no tingués res per intercanviar).

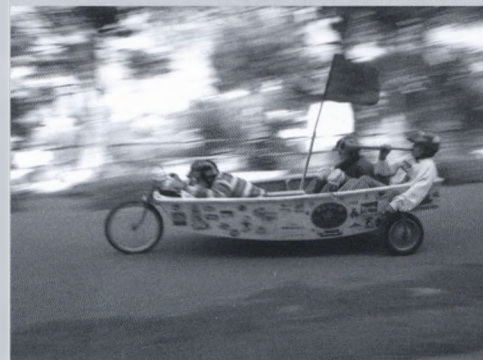
A tothom moltes gràcies per fer realitat el que creiem un bon projecte, que sens dubte tornarem a repetir.

F.E. Begur-Futbol

BAIXADA DE CARROS SENSE MOTOR BEGUR 2007

Fotos: Carreras (Santa Reparada 1990)

Hi serem a temps?

De vegades sóc massa reiteratiu i, fins i tot, incisiu, en les meves exposicions en vers el que sento i penso. No tan sols en aquesta revista sinó en d'altres, així com en una revista tècnica que dirigeixo. Perdoneu-me però no hi puc fer més. Sa meva dona ja m'ho diu "tingues cura en el que escrius no fos cas que algú se sentís molest". Ni ha estat, ni és, ni serà mai la meva intenció que ningú de Begur es pugui sentir molest pel que escric. Ben al contrari, ja que és manifesta la meva estimació per Begur i la seva gent; i no d'ara, sinó de sempre.

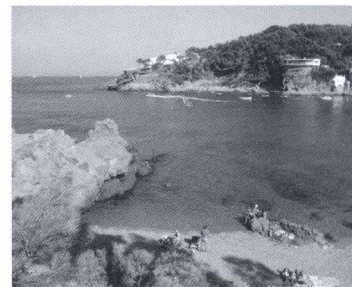
El cas és que no puc presentar de moment articles sobre fets històrics o anecdòtics de Begur viscuts directament, aquesta mena d'històries entranyables que et fan conèixer com ha estat i és el poble en la seva pura identitat. I la veritat és que m'agradaria fer-ho perquè realment és l'essència dels pobles, les seves arrels, quelcom que mai no s'hauria de perdre. I aquesta identitat de poble, no tan sols a Begur, sinó arreu del nostre país, tinc la sensació que s'està difuminant. I em sap molt de greu. Recordo amb nostàlgia un missatge que algú, ben segur que un enamorat del nostre país va escriure en una roca sobre el mar, sortint de Cadaqués fent camí cap al Cap de Creus, que deia, més ben dit, que diu, ja que suposo que encara hi és, "Bell país és Catalunya". Em va emocionar tant la primera vegada que el vaig llegir! És que és veritat! Catalunya ha estat, és i confio serà sempre un bell país. Però cal que perquè així sigui que el cuidem, que el mimem, que el sentim nostre, que no deixem que ens el destrossin. I em sap molt de greu veure com poc a poc s'està malmetent, que la seva fisonomia estigui canviant any rere any, que el seu entorn s'estigui apagant, que vagi perdent tota la seva lluminositat. I encara que passa arreu de Catalunya, em sap molt més greu que passi a la Costa Brava i encara més que aquest malmetre l'entorn ens toqui cada dia més a Begur. Aquell bell encant que ha tingut Begur per la seva orografia, s'altura sobre el mar, els boscos, la vegetació, els penya-segats, ses cales, tots els racons de la seva costa vistos des del mar i des del lloc, fent caminada tot descobrint el seus racons, malauradament s'estan perdent. I em costa molt d'assumir-ho.

No tinc una idea clara de quin és el guany que comporta a Begur tanta massificació. Sé que hem estat molts els que hem volgut arrelar a Begur i que en són molts més els que ho volen fer, però

tot té un límit i aquest és, en el nostre cas, el medi ambient. No hi ha excuses i menys de caire econòmic, ens ho estem jugant tot sense pensar en les noves generacions. Quin verd quedarà per oxigenar l'entorn? El gris del ciment poca cosa farà, tan sols eliminar aquell paisatge que en Josep Pla tant estimava i defensava en la seva puresa. No vull dir amb això que s'hagi de clausurar qualsevol nova edificació, sinó que s'ha de fer amb cura. Em va sorprendre, allà pels inicis dels anys setanta (el segle passat, fixeu-vos com passa el temps), en un viatge que vaig fer a Suïssa, concretament a Laussana, el sentit del respecte al medi ambient que tenia aquell país. Els vaig preguntar quin era el criteri, o normativa, que tenien en l'edificació, perquè em va sobtar que fora del centre de la ciutat tot eren cases unitàries, amb jardins molt espaiosos, sense blocs d'edificis. La resposta que em van donar fou molt simple, només tenien permís d'edificar un 10 % (si mal no recordo) del total de la superfície de la parcel·la. La resta era zona verda, vol dir enjardinada. O sigui, que ja fa més de 35 anys que a Suïssa s'havien adonat de la necessitat de respectar l'entorn, de no malmetre el medi ambient, d'edificar amb cura i tenint en compte tot un requeriment de circumstàncies que ajuden a fer la vida sostenible, de veritat, per a tothom. És ben possible que no succeeixi el mateix al bell centre de les ciutats suïsses, és normal, però si que estarem d'acord que és un país en què, si més no, caldria que fos emulat.

Ja fa uns anys, si mal no recordo fou en el 1991, vaig escriure un poema fent referència a la meva inquietud envers Begur i el seu entorn. Es deia "Begur, el meu refugi" i va ser publicat en el butlletí del Club Nàutic Sa Riera i en *Es Pedrís Llarg*. Ara, després d'un cert temps, potser massa, he tornat a reviuir la situació, i em sap molt de greu comparar l'evolució que s'està sofrint. Em dol pensar que estem evolucionant a pitjor, que arribarà un moment, si no hi posem aturador, que ja no caldrà que ens en preocupem. Les noves generacions s'ho trobaran, tindran feina a enlairar-lo, i no ens estranyi si maleeixen les nostres decisions i acceptacions. Ens ho mereixerem. Un d'aquests dies nostàlgics, tot pensant en el que acabo de dir-vos, assegut a Sa Riera, se'm va acudir escriure un nou poema, potser com a continuació del que ja vaig escriure. Permeteu-me que els el transmeti.

Pere R. Darnés

Sa Riera
Foto: Dito Carreras

Tot fent xarrups

Assegut a tall d'aigua, amb els ulls clucs ple de pensaments, faig un xarrup tot arruixant sa gavina.

Sorgeix la melangia recull de remembrances, records per arreu de tristor i d'alegria, d'hores viscudes, ara ja enyorança.

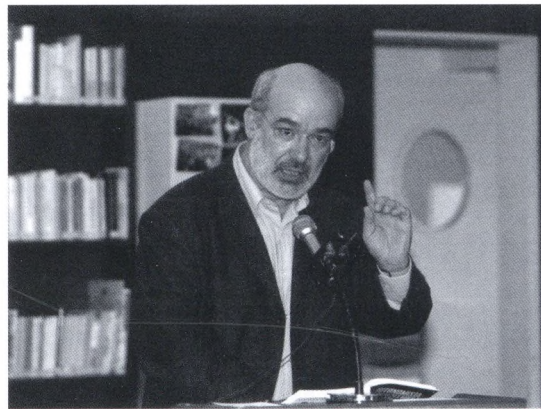
Encara assegut vaig obrint els ulls. Veig una imatge que trenca el paisatge, s'ha perdut l'encant. Faig un altre xarrup.

Tot el verd que tant estimava s'està marcint, sa flaire es perd entre pins estranyats i deixes per tot arreu, mentre es ciment s'enlaira. Poc sabem el que fem.

Resto assegut amb els ulls oberts, el mar m'il·lumina, m'acarona els peus mostrant-me la calma que cal que abastem. Faig un darrer xarrup.

Josep-Maria Terricabras és doctor en Filosofia i Ciències de l'Educació per la Universitat de Barcelona i la de Münster (Alemanya), així com catedràtic de Filosofia a la Universitat de Girona i Director de la Càtedra Ferrater Mora de Pensament Contemporani.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans i col·laborador habitual en premsa i ràdio. Terricabras és autor de nombrosos llibres com ara *Ètica i llibertat*, *Fer filosofia avui*, *La comunicació*, *Atreuite a pensar*, *Raons i tòpics* i *A tu, què t'importa?*

Josep-Maria Terricabras

Com sorgeix la seva relació amb Begur?

La meva relació amb Begur neix per la meva dona, la Montserrat Martínez. La seva família és begurenca i el seu besavi va ser un indià.

Venim cada any a passar les vacances a Begur i em va bé perquè m'aïlla d'aquell ritme laboral tan intens que porto durant el curs. Fins i tot aquí he preparat alguns dels llibres que després he publicat.

Com creu que la filosofia es pot fer més accessible a la gent?

Potser un dels errors ha estat que els professors de filosofia hem intentat omplir el cap dels alumnes de teories, volent donar-los respostes que, avui en dia, tampoc no tenim. La filosofia, segons la meua idea, respon més a un cap ben fet, que no pas a un cap ben ple. La filosofia ens ha d'ajudar a estructurar el cap i per tant, a pensar bé, a argumentar com cal. I això serveix per a qualsevol ciutadà, en qualsevol activitat professional o en qualsevol faceta de la seva vida quotidiana.

El diàleg i els arguments serveixen precisament perquè els ciutadans contrastin les seves opinions i idees i puguin també comprendre les dels altres.

Com s'argumenta, però, o com es dialoga amb algú que pren una actitud dogmàtica, que creu posseir la veritat?

Per poder enraonar amb algú, per tenir-hi algun diàleg sincer, les dues bandes han d'estar obertes. Però si parles amb algú que adopta una actitud dogmàtica, tancada, sempre pots intentar fer-li veure que la teua actitud no és irracional, que té sensatesa i sensibilitat, i intentar obrir-li una petita esquerda en aquesta mena de mur que l'envolta.

De fet, una societat basada en el diàleg, en l'argumentació, és molt més complicada però també molt més sana i enriquidora.

Vostè ha estat una persona que ha defensat posicions ben clares en els seus articles. Creu que aquest compromís hauria de ser present en tots els intel·lectuals?

Potser la meua posició pot semblar un pèl incoherent, perquè jo sempre he defensat que la filosofia ha de consistir a descriure i aclarir la realitat per tal que tothom se'n formi una idea pròpia. Però si prenc determinades posicions és perquè no em vull limitar a descriure els fets, sinó que me'n vull sentir particip tot aportant les meves idees i opinions. Com a ciutadà, doncs, tinc tot el dret a opinar, com el té qualsevol altra persona, sigui filòsof o no.

Els intel·lectuals, per tant, podem servir d'estímul o model als ciutadans, per bé que es tractaria que tots fóssim capaços d'exposar i argumentar les nostres posicions de manera lliure i autònoma.

Tota aquesta argumentació, tot aquest rigor en el pensament, és també rigor en el llenguatge.

Sí, el llenguatge es basa en unes connexions que cal fer amb rigor. Les paraules no valen sinó en funció d'aquestes connexions, d'aquesta lògica interna.

Pensar és, en el fons, pensar les paraules que es diuen. Precisament per això sostenim que el rigor en el llenguatge és el rigor en el pensament.

No creu que aquest bon ús del llenguatge és una de les assignatures pendents de l'escola?

Totalment. Quan la mainada comença l'escola amb sis anys, s'haurien de dedicar un parell o tres d'anys només a aprendre llengua, a usar el llenguatge: explicant-los contes, veient pel·lícules, cantant cançons... I així, poc a poc, anirien aprenent les subtilitats i els matisos del llenguatge. Penseu que sense llenguatge no seríem humans i, per tant, cal tenir-li el màxim de cura possible. Evidentment, el gust per la lectura també ha de fomentar-se perquè afavoreix que el nostre llenguatge millori i el nostre raonament sigui també més acurat.

El llenguatge, els termes que es triaven, també devien ser molt importants a l'hora de confeccionar l'Estatut. Què en pensa, d'aquest Estatut que finalment s'ha aprovat?

És la primera vegada en la història que el Parlament de Catalunya ha pogut elaborar un estatut. Es tracta d'un estatut que es va aprovar amb el 89% dels vots dels diputats i que després no ha estat respectat, és a dir, no ha estat respectada la sobirania d'aquest país, la qual cosa em sembla terrible.

Deu ser l'únic document del món –perquè a Espanya passen coses raríssimes– en el qual es recullen dues posicions diferents sobre una mateixa cosa: per una banda Catalunya es reconeix a si mateixa com a nació, i per l'altra no és reconeguda com a nació per Espanya.

L'Estatut, doncs, és un desastre: ni reconeix que Catalunya és una nació, ni resol els greus problemes de finançament que arrossegàvem, ni es reconeix tampoc l'especial pes que Catalunya i el País Basc tenen en el que s'anomena l'Espanya de les Autonomies.

Quina hauria de ser, doncs, la relació entre Espanya i Catalunya?

L'Espanya plural, amb què tant s'omplen la boca, només se la creuen uns quants catalans. De fet, és una enganyifa, igual que ho és allò de la solidaritat, perquè t'obliguen a ser solidari per treure'n ells un profit econòmic.

Personalment crec que el millor per a tots plegats seria que Catalunya fos independent, però com que de moment això sembla inviable, es podria aplicar un sistema confederal. Així es podria respectar la nacionalitat i la sobirania de bascos i catalans encara que hi hagués un sol estat. En tot cas hauria de ser un model d'igualtat entre les nacions i sobretot flexible, perquè només allò que és flexible no es trenca.

El fet d'haver de lluitar constantment per defensar la teva identitat nacional, la teva llengua, la normalitat d'un país, pot portar al desànim?

Efectivament, és esgotador ser català perquè, com bé dius, et passes el dia defensant obvietats i barallant-te, de vegades amb certa heroïtat, per ser un ciutadà normal d'un país normal.

Jo crec que hem de continuar lluitant sense defallir i adoptar, quan calgui, una actitud irònica. Quan sents bajanades com "*¿Sabes que en Cataluña obligan a hablar en catalán en la escuela?*", tu has de respondre "Sí, és terrible! A mi m'han dit que a Madrid obliguen a parlar castellà". Tenim tot el dret a exigir que a Catalunya les coses es facin en català. Hem de pensar que els maleducats no som mai nosaltres, que usem la nostra llengua en el nostre país; el maleducat és aquell que no accepta el país on viu ni fa cap esforç per integrar-s'hi.

Miquel Martín i Serra

El color de les façanes de Begur

En aquest món hi ha gent que té la fortuna de viatjar amb freqüència i poder conèixer altres països. Jo no puc comptar-me entre aquestes persones, ja que els viatges que he pogut fer han estat sempre a l'edat de jubilat, i encara amb una proporció molt moderada. En una ocasió vaig llegir una frase que he intentat recordar i tenir-la present, encara que amb esforç i un limitat èxit, que deia, "Si viatges, no ho facis com una maleta". Quina raó tenia la persona que va tenir aquest pensament. Les maletes poden ser facturades moltes i moltes vegades, recórrer molts quilòmetres i passar força fronteres, però de cultura no n'adquireixen pas gens. En viatjar cal posar atenció a tot el que veus, i d'aquesta manera pot ser que assimilis alguna cosa del que has vist, enriquint el teu coneixement. Quan veus alguna cosa molt agradable penses en la possibilitat de poder-la traspasar al teu poble, encara que solament sigui una fantasia o una manera de somiar. Viatjant també es pot comparar el contrast del que veus, amb les coses que diàriament es poden viure a Begur; això dóna una realitat que sovint seria convenient practicar a fi de poder-la corregir si aquest és el cas.

Vista general de Begur
Foto: Carreras

Des de fa uns pocs anys s'organitza a Begur un viatge anual que es planteja des de la casa Rectoral i se'n porta la direcció. Jo he tingut la sort de poder formar part d'alguns dels viatges que s'han organitzat i n'estic molt content. Aquest viatges es plantegen per poder fer-se a la tardor, cosa que permet gaudir dels seus avantatges si es saben

valorar. Primerament, suprimim l'aglomeració de gent que en època de primavera o d'estiu faria impossible un trànsit humà sense atropellaments, del qual en pots gaudir plenament sense que puguis empatxar-te. Seguidament, l'allotjament en llocs que s'han escollit com a interessants segons els propòsits del nostre plantejament de la ruta, i que no serien possibles si no s'escollís l'època ideal. També podem comptar com un avantatge el que moltes de les vegades, i escollint, hem pogut gaudir de paisatges que per la seva situació s'ha pogut viure, encara que sigui per pocs moments, un món ple de neu i gel. Qui no recorda el Sant Bernard, o Les Dolomites, i també Materjorn i la Janfrau? Tot això ha estat possible per un bon planejament que des d'un principi s'ha sabut imposar i que, gràcies a la direcció que des del començament i gràcies a dedicar-hi moltes i moltes estones, s'ha pogut portar a terme.

Quan estàs a molts quilòmetres de distància del teu poble, queda anul·lada aquella dita que diu que "els arbres no et deixen veure el bosc", i sovint fas comparacions de les coses que veus amb les que normalment vius cada dia a Begur. He arribat a la conclusió que conservar les coses tradicionals i típiques de cada regió o de cada poble és cosa favorable per al desenvolupament turístic, ja que cada un exposa la seva personalitat i això és motiu de vida pròpia. No vulguem imitar modes que no siguin les nostres, i que ens aparten de la nostra tradició, hem de seguir amb les coses que els avantpassats ens han deixat. Mirant molt bé les coses i comparant contrastos, pots arribar a veure les possibles mancances que pot patir el nostre poble. És també possible que facis un repàs del que ha estat Begur i del que és, o del que podria ser. Com és natural, i després de tres quarts de centúria del meu naixement, i de viure constantment en ell, de segur que milloraria més d'una cosa, segons la manera de pensar de cada persona. Jo voldria que cada persona que vingüés a Begur i contemplés la panoràmica, tingués la visió que jo personalment en tinc.

En arribar a Begur, si ho fem per la carretera que ve de Regencós i quan has girat l'últim revolt just abans de l'entrada a la rotonda, queda oberta una panoràmica del poble de Begur que a mi em té embadalit. Si això pot fer-se al matí quan el sol

Patis de les cases indians

encara no és alt del tot, tenim una llum lateral que marca molt bé les tres dimensions, tant del castell com de la resta de la població. El que a la vista està més proper és una plantació d'espígol (lavanda), que en forma cònica corona la part alta de la rotonda, junt amb algunes plantes d'alzina surera. Després la catifa verda de gespa, unes oliveres possiblement centenàries i uns quants xiprers, que segons la tradició es l' arbre que representa l'acolliment, i que és el que el poble de Begur desitja per a tots els visitants. La manera d'urbanitzar aquest passeig ha estat un encert, i per tant cal felicitar els autors, i per acabar de fer les coses ben fetes, s'ha dedicat a en Josep Pla.

En Josep Pla va viure a Begur una llarga temporada, que es on va escriure entre altres coses, La Guia de la Costa Brava, això eren els anys 1940-1941. Tenia llogada la casa de Ca l'Airós a la platja de Fornells, i coneixia el camí de Fornells a Begur tan bé, que passava la meitat del temps a la població de Begur, que per cert ja sabia que hi comptava amb bons amics. De Begur n'ha escrit moltes coses, i una de les que ha escrit es la següent: "Des del Molí de Vent es veu el poble blanc i solitari sobre el panorama de la Platja de Pals i el Cap de Creus. No hi ha res que pugui comparar-se a aquest paisatge ". Però això no acaba aquí, ja que en altres ocasions també hi afegeix: "El poble de Begur és blanc, clar, pobre i llimat per la tramuntana...". Es veu que els seus ulls quedaven meravellats de la blancor del conjunt de totes les cases de Begur, que vist des d'una bona perspectiva estic segur que ha agradat sempre a tothom.

Pel que es veu, Begur ha estat sempre un poble que encara que les cases del nucli urbà no hagin tocat l'aigua del mar, ha estat sempre un nucli mariner. Un dels costums més arrelats a la població era que arribada la primavera la gent blanquejava la vora del foc i tota la cuina amb calç, ja que després de tot un hivern de cremar força llenya, la conveniència era evident. La tasca requeia casi sempre en les mestresses de la casa. Abans de Corpus també es blanquejava part de la façana de la casa, si més no, la part que corresponia a la planta baixa. Aquesta operació normalment era

feta per un professional del ram dels paletes, encara que també hi havia més d'una dona que ho feia força bé. Jo recordo que lligaven el pinzell a una canya d'una manera molt especial i relativament molt segura per poder arribar a l'alçada convenient. A cada casa teníem un cossi amb calç amarada que ja estava a punt de fer-la servir, i aquesta facilitat feia que la tasca fos més fàcil i per tant sovintejava molt. Perquè el color blanc de la calç fos més brillant, s'hi afegia una petita quantitat d'aquell producte de color blau que servia també perquè en rentar els llençols i la roba blanca quedessin millor. És així de la manera que el poble es veia d'una blancúria tan immaculada des de fora com des de dins, i és la visió que en Josep Pla sempre tenia present.

Les coses han canviat, sobretot els costums, i avui dia si contemplem el poble de Begur des del Molí de Vent ja no el veiem com el veia en Josep Pla " el poble blanc i solitari ", el podem veure pintat de façanes de tots colors, veient que també l'esperverador color vermell esta present entre altres. Jo crec que hem perdut la dignitat.

Pot ser que m'agradés sentir l'opinió personal que d'aquesta visió en faria en Josep Pla avui dia des del seu "Passeig" de l'entrada de Begur, però si voleu que digui el que penso, sembla que ja el sento; diria aquella frase que sovint i sense voler sortia de la seva boca, i que els que l'han conegut personalment ja l'han sentida més d'una vegada: Quina collonada!

Ponç Feliu

Colors i natura
Fotos: Alfred Barrós

No m'emboliquis!

Els uns diuen que tota la culpa la tenia un gat blanc. Els altres diuen que no, que la culpa era d'un gat negre. La discussió es perllonga i fins agafa tons aspres però la realitat és que no hi va haver cap gat, sinó una guineu que no era ni blanca ni negra. S'hauran fet servir arguments de tota mena tant per als uns com per als altres. Arguments molt enginyosos que fan que molts dels espectadors quedin convençuts. Però ningú tenia la raó.

Gats

Fotos: Fundació Affinity

Això passa molt sovint últimament. Passa a la ràdio, a la TV, a les convencions, reunions i assemblees. Fins i tot al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats de Madrid. Sobretot passa a les "tertúlies" en les quals participa gent qualificada que queda sovint ben "desqualificada" per la pobresa de les argumentacions que fan servir i pels interessos que deixen entreveure. Perquè totes aquestes trifulgues tenen el rerafons d'interessos de tota mena: econòmics, polítics, electorals, i també passionals.

I és que, fins i tot, hom pot fer "demostracions matemàtiques" de falsedats evidents com per exemple que els números 1 i 2 són iguals, i que tant li fa tenir una taronja com tenir-ne dues.

He estat a punt d'escriure tot seguit aquesta "demostració" matemàtica, però m'ha semblat que seria un avorriment per als lectors de Es Pedris Llarg. Em limitaré, doncs, a dir-vos que la "trampa", perquè hi ha d'haver trampa quan hom vol demostrar una falsedat tan evident, és que en un moment del desenvolupament algebraic, es fa una simplificació dividint els dos membres per una expressió que és igual a zero, però que t'hi has de fixar per adonar-te'n. Ja sabeu que dividir per zero no s'accepta en matemàtiques, perquè el resultat seria quelcom inabastable i inútil (l'infinit). La demostració, per tant, no és vàlida i una taronja no serà mai el mateix que dues taronges.

Dic tot això perquè hi ha tants arguments com es vulgui per arribar a una conclusió en defensa d'interessos de tota mena, però sobretot en defensa d'interessos polítics. Aquests últims temps abunden molt aquestes discussions a les ràdios, les TV i als diaris. Als "medis", que se'n diu ara. I els

periodistes en forneixen llurs programes i ben contents, perquè moltes vegades segurament no haurien tingut res per explicar. Però escolteu bé el que diuen, o llegiu dues vegades el que escriuen, perquè no hi ha dubte que hi ha demostracions per a tot, fins i tot demostracions matemàtiques, us ho puc assegurar. Però quasi sempre porten trampa.

Però ben sovint fan quelcom pitjor: dir que la culpa era d'un gat negre sense que n'hi hagués cap de gat. I es queden tan amples pensant-se que ningú se n'adonarà que ells no han comprovat que hi hagués cap gat. I a més a més, quasi mai es molesten a demostrar-ho que hi havia un gat. La gent, però, no és pas beneïta i molt sovint se n'adona de tot i els veu el llautó.

Els polítics saben molt bé que els vots són la seva benzina i ara estan sempre en campanya electoral. Coneixen la psicologia de la població i en saben un niu de fer a cada moment el que calgui per conservar i augmentar els adeptes. Un fet que caldria que la gent se n'adonés és que practiquen allò de "repeteix una cosa moltes vegades i al final acabarà essent veritat". No cal demostrar res, només s'ha d'anar repetint la qüestió. Ara que hi ha tants de "medis", sentim i llegim aquestes qüestions moltes vegades i, al final, hi ha molta gent que se les creu.

Moltes d'aquestes qüestions són ofensives per a molta gent i sembla que no podrien beneficiar els polítics que les han posat en circulació. Quan vegeu un cas d'aquests, penseu que hi ha molta més gent a la qual no els ofèn. Al contrari, els agrada sentir i llegir aquelles coses. Sovint aquesta altra gent són lluny, però quan hagin de votar se'n recordaran.

Joaquim Valentí i Fiol

Ja portes uns bons amortidors al cotxe?

- Ja portes uns bons amortidors? – va preguntar en Xicu.

- I ara! Per què ho preguntes? – Digué en Jordi tot sorprès.

- Perquè no trigaràs pas gaire temps a haver de canviar-los.

- Ah! ja sé per què ho dius. És per aquestes muntanyes russes que s’han posat a Begur per evitar que els vehicles corrin massa. Si, noi, n’han fet un gra massa.

- Un vehicle sense amortidors o amb amortidors espatllats és perillós de conduir perquè les molles i les ballestes el mourien de tal manera amunt i avall que no seria possible conservar la bona direcció. L’amortidor és una peça que va muntada a cada roda per evitar-ho. S’ha construït amb maquinària de gran precisió, compta amb un circuit hidràulic, i és una peça cara – va explicar en Xicu.

- Doncs mira que per venir a Begur i anar fins al pàrquing del Sot d’en Ferrer, se n’han de passar dotze d’aquests salts. I per altres indrets del poble n’hi ha una mitja dotzena més – féu en Jordi -. A més, si véns a Begur de nit, has d’aguantar l’enlluernada de tots els cotxes que vénen de cara, perquè els llums baixos es tornen alts amb cada muntanya russa.

- I els camions? Han de sacsejar la càrrega cada vegada que hi passen. Unes quantes tones han d’anar amunt i avall talment com quan els cuiners giren les truites a la paella - féu en Xicu.

- Doncs els begurencs no trigareu pas gaire temps a haver de canviar els amortidors de cotxes i camions, amb els calés que això costa! – digué en Jordi.

- “Buenu”, però el que és més lamentable és que un senyal de trànsit dels que limiten la velocitat no sigui suficient per evitar que els vehicles corrin massa. La gent és molt mal educada - digué en Xicu.

- I els poders públics molt impotents per fer complir els senyals de trànsit que ells mateixos han posat - digué en Jordi.

Llavors, en Xicu i en Jordi tots dos alhora, digueren: “doncs pugem aquí dalt que ja tenim feina a ballar-la”.

Fotos: Alfred Barrós

I Premi de Fotografia de Begur, Josep Carreras

El passat dia 3 de novembre es va lliurar el "I Premi de Fotografia de Begur" que porta el nom del fotògraf begurenc Josep Carreras. Aquest premi vol ser un homenatge i un reconeixement a la trajectòria i a la persona d'aquest begurenc que va fer una crònica gràfica del Begur dels últims 50 anys.

Aquesta primera edició del concurs va comptar amb una alta participació, especialment de gent de Begur que va recollir moments, persones i racons del nostre poble. Els nens i les nenes de cycle mitjà del CEIP Doctor Arruga ens van oferir també una mostra del taller d'expressió, que va sorprendre molta gent per la seva qualitat i espontaneïtat.

El jurat format per la fotògrafa Anabel Severri, el fotògraf Dito Carreras i el dissenyador gràfic Alfred Barrós va destacar el bon nivell de les obres presentades i l'atreviment d'algunes de les propostes.

La begurena Anna Cerrato i Villegas en va ser la guanyadora amb la fotografia titulada Llum de Begur. La finalista fou Catalina Soriano Ruiz, de Calonge, per la fotografia Begurencs!!!. Els guardonats van rebre, a banda del premi en metàl·lic, un diploma acreditatiu. Els nens i les nenes del Doctor Arruga també van ser obsequiats amb un diploma i un lot de llibres en agraïment per la seva col·laboració.

L'acte va comptar amb la presència del primer tinent d'alcalde, Joan Català, i el regidor de cultura, Joan Loureiro.

Fotos: Maties Carreras

**Els nens i les nenes de
l'Escola l'Olivar Vell d'Esclanyà
us desitgen un Nadal ple
d'alegria i un Any Nou carregat
de Pau i Felicitat**